

Warszawa, 25-03-2024 r.

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Marcin Wiącek

VII.501.179.2023.MK

Pani

Izabela Leszczyna

Minister Zdrowia

ePUAP

Szanowna Pani Minister,

w wyniku analizy przepisów ustawy z dnia 17 sierpnia 2023 r. o niektórych zawodach medycznych (Dz. U. poz. 1972; dalej: ustawa o niektórych zawodach medycznych; u.n.z.m.), Rzecznik Praw Obywatelskich podjął działania zmierzające do ochrony prawa do prywatności i ochrony danych osobowych osób podlegających tym regulacjom.

Ustawa reguluje zasady wykonywania niektórych zawodów medycznych, a także przewiduje utworzenie Centralnego Rejestru Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego (dalej: Rejestr). Zgodnie z art. 108 ustawy, wchodzi ona w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, tj. 26 marca 2024 r. (z wyjątkiem niektórych wskazanych przepisów). Należy wskazać, że już na etapie prac legislacyjnych zgłaszane były uwagi dotyczące niekonstytucyjności niektórych przepisów ustawy. Poprawki Senatu RP w odniesieniu do przedmiotowych regulacji, zostały odrzucone przez Sejm RP¹. Prezydent RP dostrzegając zgłoszone zastrzeżenia, wystąpił – w trybie następczej

---

¹ Zob. poprawki Senatu RP, druk nr 1016, druk sejmowy nr 3183.

kontroli norm – z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zbadania zgodności z Konstytucją niektórych regulacji (sprawa o sygn. K 16/23).

Rzecznik Praw Obywatelskich przystąpił do postępowania przed Trybunałem, zgadzając się ze stanowiskiem Prezydenta RP, że regulacje odnoszące się do ujawnienia danych osobowych zawartych w Rejestrze naruszają konstytucyjne prawo do prywatności i ochrony danych osobowych. W załączeniu uprzejmie przesyłam uzasadnienie stanowiska Rzecznika Praw Obywatelskich².

Z analizy przepisów ustawy o niektórych zawodach medycznych oraz wniosku Prezydenta RP wynika jednak, że **istnieją poważne wątpliwości** co do konstytucyjności nie tylko zakwestionowanych już przepisów, ale **także innych regulacji odnoszących się do przetwarzania danych osobowych w Centralnym Rejestrze Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego**. Chodzi zarówno o zakres danych podlegających ujawnieniu w jawnym rejestrze publicznym, jak i kwestię przechowywania i usuwania danych z tego rejestru.

1.1. Przedmiotem wniosku Prezydenta RP do Trybunału Konstytucyjnego są regulacje odnoszące się do informacji zawartych w Centralnym Rejestrze Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego. Wykonywanie zawodu medycznego jest uwarunkowane wpisem do Rejestru (zob. art. 2 ust. 1 pkt 6 u.n.z.m., art. 2 ust. 3 u.n.z.m.). Prezydent wniósł o stwierdzenie, że **art. 4 ust. 3 w związku z art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy** o niektórych zawodach medycznych w zakresie, w jakim przewiduje, że Centralny Rejestr Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego jest jawny w odniesieniu do informacji o przyczynie utraty przez osobę wykonującą zawód medyczny uprawnienia do wykonywania tego zawodu, jest niezgodny z art. 47 oraz art. 51 ust. 2 Konstytucji RP w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Jak stanowi zakwestionowany art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy, rejestr obejmuje datę utraty uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego wraz z podaniem przyczyny. Informacje te, w myśl art. 4 ust. 3 u.n.z.m. są jawne w Centralnym Rejestrze Zawodów Medycznych. Przyczyny utraty uprawnień do wykonywania zawodu medycznego, o

---

² Zob. uzasadnienie stanowiska RPO w sprawie wniosku Prezydenta RP do Trybunału Konstytucyjnego: <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-utrata-prawa-wykonywania-zawodu-medycznego-tk-uzasadnienie>

których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 12 wynikają zaś z art. 10 tej ustawy i dotyczą: 1) utraty albo ograniczenia zdolności do czynności prawnych; 2) pozbawienia praw publicznych; 3) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe; 4) pozbawienia uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego, o którym mowa w art. 68 pkt 5 ustawy.

Odnosząc się do tych przesłanek, Rzecznik zgodził się z Prezydentem RP, że ujawnienie w rejestrze publicznym informacji, które odnoszą się do szczególnej kategorii danych – tj. dotyczących zdrowia, orzeczeń karnych czy dyscyplinarnych – nieograniczonej liczbie osób, stanowi nieproporcjonalne ograniczenie prawa do prywatności i ochrony danych osobowych. Zakwestionowane regulacje stoją także w sprzeczności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U.UE.L.2016.119.1 ze sprost.; dalej także: rozporządzenie 2016/679; RODO).

Z aktualnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącego się do funkcjonowania rejestrów publicznych wynika konieczność uwzględnienia specyficznych wymogów technologii w celu zapewnienia właściwej ochrony podstawowych praw (zob. wyroki TSUE z dnia: 5 czerwca 2023 r., C -204/21; 22 listopada 2022 r., w sprawach C-37/20 i C-601/20; 9 listopada 2010 r., w sprawach C-92/09 i C-93/095; 22 czerwca 2021 r., C-439/19; a także wyrok ETPCz z dnia 9 marca 2023 r., w sprawie *L.B. przeciwko Węgrom*, nr 36345/16).³

1.2. Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, że już sama informacja o utracie uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego (a nie tylko informacja o przyczynie utraty tego uprawnienia, jak wskazuje wniosek Prezydenta do TK), która ma być udostępniona w jawnym rejestrze (**art. 4 ust. 1 pkt 12 u.n.z.m.**), powoduje pośrednio ujawnienie informacji o przyczynach utraty prawa do wykonywania zawodu

---

³ TSUE i ETPCz uznał, że w sprawach tych doszło do nieproporcjonalnego ograniczenia prawa do prywatności i ochrony danych osobowych w związku z upublicznieniem danych osobowych przez władze publiczne m.in. w rejestrach publicznych.

medycznego. Przyczyny utraty uprawnień są bowiem ograniczone do czterech enumeratywnie wymienionych w art. 10 ust. 1 u.n.z.m. sytuacji – z których każda należy do tej sfery życia prywatnego podlegającej szczególnej ochronie.

Należy zauważyć, że analizowana ustawa nie przewiduje innych przyczyn utraty uprawnień do wykonywania zawodu medycznego, w tym nawet możliwości zrzeczenia się prawa do wykonywania zawodu medycznego, przez co informacja o utracie uprawnień do wykonywania zawodu medycznego jednoznacznie wskazuje na dane, które nie powinny podlegać ujawnieniu nieograniczonej liczbie podmiotów (poprzez udostępnienie w Internecie)⁴.

Dodatkowo należy wskazać, że okoliczność, iż utrata uprawnień wiąże się z wykreśleniem z rejestru, ale te informacje nie podlegają usunięciu z rejestru (będą archiwizowane), pogłębia ingerencję w sferę życia prywatnego osób wpisanych do rejestru (zob. dalsze uwagi dot. art. 4 ust. 5 u.n.z.m.; pkt 1.4 wystąpienia).

W związku z powyższym należy uznać, że art. 4 ust. 1 pkt 12 u.n.z.m. w zw. z art. 4 ust. 3 u.n.z.m. budzi wątpliwości co do zgodności z art. 47 Konstytucji RP oraz art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

1.3. W konsekwencji powyższego, należy wskazać, że sposób ukształtowania **art. 10 ust. 2 u.n.z.m.**, który przewiduje możliwość wykreślenia z rejestru jedynie w przypadku zaistnienia negatywnych okoliczności, bez możliwości złożenia wniosku o wykreślenie z rejestru czy zrzeczenia się prawa do wykonywania zawodu medycznego, oznacza nieuzasadnione zaniechanie ustawodawcze.

W ocenie Rzecznika taki sposób ukształtowania przepisów, na zasadzie arbitralności, bez możliwości usunięcia danych osobowych z rejestru, w przypadku niewykonywania zawodu medycznego z własnej woli, przy szerokim zakresie udostępnianych danych, budzi wątpliwości z punktu widzenia art. 51 ust. 2 i 4 Konstytucji RP, art. 65 ust. 1

---

⁴ Dla porównania trzeba zauważyć, że w innych rejestrach publicznych dotyczących zawodów medycznych katalog przyczyn utraty/wygaśnięcia prawa do wykonywania zawodu medycznego jest szerszy i przewidziane są zasady usuwania tych danych z rejestru zob. np. art. 49 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1342; dalej: ustawa o izbach lekarskich), art. 74 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o medycynie laboratoryjnej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2125; dalej: ustawa o medycynie laboratoryjnej); art. 26 i 29 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. 2023 r. poz. 1213; dalej: ustawa o zawodzie fizjoterapeuty).

Konstytucji RP, a także art. 17 RODO. Powstała luka prawna wymaga zatem interwencji ustawodawcy.

1.4. Dodatkowe zastrzeżenia wiążą się z gromadzeniem informacji o danych osobowych osób wykreślonych z Centralnego Rejestru Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego. Zgodnie bowiem z **art. 4 ust. 5 u.n.z.m.**, w odniesieniu do danych osób wykreślonych, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy, przyjmuje się przechowywanie ich jako danych archiwalnych.

Należy więc zauważyć, że pomimo tego, iż ustawodawca w art. 10 ust. 2 u.n.z.m. przewidział wykreślenie osoby z rejestru w przypadku zaistnienia okoliczności powodujących utratę uprawnień do wykonywania zawodu medycznego (podobnie w art. 77 ust. 3 u.n.z.m.), to jednak z art. 4 ust. 4 i 5 ustawy wynika, że informacje te nie podlegają usunięciu z rejestru, a są przechowywane w celach archiwalnych. Takiego rozwiązania nie da się jednak pogodzić z instytucją zatarcia skazania/ukarania, które niosą za sobą konieczność usunięcia danych z rejestru (zob. art. 106 kk, art. 77 ust. 3 u.n.z.m.).

Co równie ważne, w odniesieniu do kary pozbawienia uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego, ustawodawca umożliwił powrót do zawodu po dyscyplinarnym z niego wydaleniu. W myśl art. 76 u.n.z.m., orzeczenie kary pozbawienia uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego powoduje skreślenie z rejestru bez prawa ubiegania się o ponowny wpis do rejestru przez okres 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o karze pozbawienia uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego.

Żaden przepis ustawy nie określa przy tym terminu, w jakim dane z rejestru są usuwane, co również budzi poważne wątpliwości z punktu widzenia wymogów, co do przetwarzania danych osobowych określonych w rozporządzeniu 2016/679 (zob. zasady minimalizacji danych i ograniczenia przechowywania, prawo do usunięcia danych). Informacje o utracie prawa do wykonywania zawodu medycznego mają być bowiem przechowywane i udostępniane bez ograniczenia czasowego.

Treść i konstrukcja powyższych przepisów budzi więc dalsze zastrzeżenia, w tym dotyczące naruszenia art. 51 ust. 4 Konstytucji RP, a także zasady poprawnej legislacji. W takim kształcie przetwarzanie danych w jawnym, publicznym rejestrze, budzi również wątpliwości w odniesieniu do zapewnienia właściwego zabezpieczenia praw osób, o którym mowa w art. 10 RODO. Wymóg jasności i precyzyjności podstawy

prawnej przetwarzania danych osobowych określa dodatkowo art. 6 RODO (zob. też motyw 41 RODO).

1.5. Ponadto wątpliwości dotyczą ujawnienia w Rejestrze informacji, które dotyczą innych niż wskazane w art. 4 ust. 1 pkt 12 u.n.z.m. orzeczeń wydanych w trakcie lub w wyniku przeprowadzonego postępowania dyscyplinarnego, tj. informacji o ukaraniu za przewinienie zawodowe, o których mowa w **art. 4 ust. 1 pkt 9** u.n.z.m., oraz o zawieszeniu/tymczasowym zawieszeniu prawa do wykonywania zawodu medycznego w związku z prowadzonym postępowaniem dyscyplinarnym, o których mowa w **art. 4 ust. 1 pkt 13** u.n.z.m.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 9 u.n.z.m. w związku z art. 4 ust. 3 u.n.z.m., ujawnieniu w Rejestrze podlegają informacje o zawieszeniu uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego, o którym mowa w art. 68 pkt 4 ustawy. W myśl art. 68 pkt 4 u.n.z.m. karą za przewinienie zawodowe jest zawieszenie uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego na okres do 5 lat.

Zgodnie zaś z art. 4 ust. 1 pkt 13 u.n.z.m., ujawnieniu w Centralnym Rejestrze Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego podlegają informacje o tymczasowym zawieszeniu uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego albo o ograniczeniu zakresu czynności w jego wykonywaniu, o których mowa w art. 60 ust. 1 ustawy. W myśl art. 60 ust. 1 u.n.z.m. w przypadku, gdy zebrane w postępowaniu wyjaśniającym lub przeprowadzone przed Komisją Odpowiedzialności Zawodowej dowody wskazują, że osoba obwiniona popełniła ciężkie przewinienie zawodowe, a rodzaj tego przewinienia wskazuje, że wykonywanie przez osobę obwinioną zawodu medycznego zagraża bezpieczeństwu pacjentów lub grozi popełnieniem kolejnego przewinienia zawodowego, Komisja Odpowiedzialności Zawodowej wydaje postanowienie o tymczasowym zawieszeniu uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu medycznego przez osobę obwinioną na okres nieprzekraczający roku.

Należy więc wskazać, że art. 4 ust. 1 pkt 9 oraz pkt 13, a także pkt 12 u.n.z.m., w zakresie w jakim zawiera informacje o pozbawieniu uprawnienia do wykonywania zawodu medycznego w wyniku orzeczenia wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym, o którym mowa w art. 68 pkt 5 u.n.z.m. – dotyczą informacji odnoszących się do postępowania dyscyplinarnego. Informacje te w myśl art. 4 ust. 3 podlegają ujawnieniu. Co również istotne, ustawa nie przewiduje ograniczenia

czasowego udostępniania tych danych osobowych (art. 4 ust. 5 ustawy). W ocenie Rzecznika, udostępnienie informacji, które dotyczą przewinień zawodowych, a zatem ze względu na swój charakter mogą spotkać się z dezaprobatą społeczeństwa, w jawnej części rejestru publicznego, budzi zastrzeżenia z punktu widzenia art. 47 Konstytucji RP oraz art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

W tym miejscu należy zauważyć, że w odniesieniu do innych zawodów medycznych ustawodawca wprowadza ograniczenia w odniesieniu do udostępniania informacji zawartych w rejestrach publicznych. W zakresie informacji odnoszących się do orzeczeń wydanych w postępowaniu dyscyplinarnym ustawodawca przewiduje prowadzenie odrębnych rejestrów osób ukaranych, do których dostęp jest ograniczony. Postanowienia art. 110 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (D. U. z 2021 r. poz. 1342; dalej: ustawa o izbach lekarskich) przewiduje rejestr ukaranych lekarzy – jawny dla osób i podmiotów, które wykażą interes prawny. W tym rejestrze znajdują się informacje o dacie, rodzaju orzeczonej kary, dacie wykonania kary, zatarciu czy postanowieniach. Zatarcie kary następuje przez usunięcie z Rejestru Ukaranych Lekarzy wzmianki o ukaraniu (jedynie kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu lekarza nie podlega zatarciu; art. 110 ust. 5 ustawy o izbach lekarskich). Podobne regulacje odnośnie do rejestru ukaranych, w tym ograniczenia udostępniania danych, zakresu udostępnianych danych oraz kwestii zatarcia kary i usunięcia z rejestru, występują w przypadku innych zawodów medycznych np. fizjoterapeutów (zob. art. 132 i 133 ustawy o zawodzie fizjoterapeuty; zgodnie z art. 132 ust. 1 tej ustawy istnieje konieczność wykazania interesu prawnego do uzyskania dostępu do rejestru), diagnostów laboratoryjnych (zob. art. 138 i 139 ustawy o medycynie laboratoryjnej; zgodnie z art. 138 ust. 1 tej ustawy dane z rejestru są udostępniane na wniosek sądu, organów ścigania, organu administracji rządowej, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych).

1.6. Konstrukcja przepisów ustawy o niektórych zawodach medycznych prowadzi więc do uznania, że w rejestrze będą gromadzone i udostępniane dane osób wykonujących i niewykonywujących zawodu medycznego (art. 4 ust. 4 w związku z art. 4 ust. 3 u.n.z.m.), wraz z podaniem przyczyny niewykonywania zawodu określonej w art. 4 ust. 1 pkt 9, 12 i 13 u.n.z.m. Każda z tych okoliczności odnosi się do szczególnie wrażliwej sfery życia prywatnego. Ujawnienie tych informacji nieograniczonemu kręgu osób budzi więc wątpliwości z punktu widzenia celu, jakiemu ma służyć ustawa.

Trzeba bowiem podkreślić, jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy, że udostępnienie informacji w rejestrze ma służyć możliwości weryfikacji osób wykonujących zawody medyczne przez pracodawców i pacjentów. Zgodnie zaś z art. 2 ust. 1 u.n.z.m. do wykonywania zawodu medycznego jest uprawniona osoba, która spełnia łącznie warunki wskazane w pkt 1-6 tego przepisu, w tym posiada wpis do Centralnego Rejestru Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego. Jak stanowi dodatkowo art. 2 ust. 3 zd. 2 u.n.z.m. zawód medyczny można wykonywać od dnia uzyskania tego wpisu. Tym samym, brak wpisu do Centralnego Rejestru Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego uniemożliwia wykonywanie zawodu medycznego.

Ponadto należy zauważyć, że za nieuprawnione posługiwanie się tytułem zawodowym przewidziana jest odpowiedzialność karna (art. 84 u.n.z.m.). Dodatkowo ukaranie karą, nałożoną w wyniku postępowania dyscyplinarnego, o której mowa w art. 68 pkt 4 albo 5 u.n.z.m. stanowi podstawę do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika albo umowy cywilnoprawnej, na podstawie której osoba wykonująca zawód medyczny wykonuje ten zawód.

Biorąc więc pod uwagę okoliczność, że ustawa przewiduje, iż jedynie osoby wpisane do rejestru mogą wykonywać zawód medyczny, a osoba pozbawiona prawa wykonywania zawodu medycznego zostaje z niego usunięta, tym samym informacja o wpisie do rejestru wydaje się być przesłanką wystarczającą do potwierdzenia tożsamości osoby wykonującej zawód medyczny. Ujawnienie dodatkowych informacji odnoszących się do przyczyn utraty tego prawa, które to informacje należą do szczególnie chronionej sfery życia tych osób, wykracza więc poza zakres niezbędnych informacji, które mogą być udostępniane przez władze publiczne.

W związku z powyższym, należy podkreślić, że zgodnie ze standardem konstytucyjnym oraz europejskim – który przywołany został w obszernym zakresie w uzasadnieniu stanowiska RPO w sprawie zawisłej przed Trybunałem Konstytucyjnym (sygn. K 16/23) – **przetwarzane w rejestrze publicznym dane powinny podlegać szczególnej ochronie. Ustawodawca nie przewidział jednak w analizowanej ustawie żadnych gwarancji ochrony danych osobowych, takich jak np. ograniczony dostęp do danych, ograniczony czas ich przetwarzania** (zob. m.in. w wyrok TK z 20 stycznia 2015 r., K 39/12). Co istotne, przepisy ustawy zostały skonstruowane w sposób niejasny, nieprecyzyjny, wykluczający się nawzajem (np. z jednej strony ustawa

przewiduje możliwość usunięcia danych – art. 10 ust. 2 u.n.z.m., z drugiej zaś przechowywania ich w celach archiwalnych – art. 4 ust. 5 u.n.z.m.)⁵.

Udostępnienie informacji przy użyciu takiego medium, jakim jest Internet, powoduje dodatkowo, że informacje te podlegają udostępnieniu nieograniczonej liczbie osób, co wiąże się jednocześnie z ryzykiem posłużenia się tymi danymi w innych celach niż związanych z interesem ogólnym (zob. wyrok TSUE z dnia 22 listopada 2022 r. w połączonych sprawach C-37/20 i C-601/20). Rejestr ujawnia bowiem zarówno dane identyfikujące daną osobę, miejsce wykonywania zawodu medycznego, a także przyczyny utraty wykonywania tego prawa.

W ocenie Rzecznika udostępnienie tak szerokiego zakresu danych, w tym danych identyfikujących, wraz z dodatkowymi danymi dotyczącymi zdrowia (np. zdrowia psychicznego, nałogów) oraz wyroków karnych i dyscyplinarnych (te dane mogą powodować dezaprobatę społeczeństwa), w jednym miejscu, rodzi ryzyko stygmatyzacji, a także naraża te osoby na utrudnienia rozwoju ich ścieżki zawodowej (por. w wyrok Wielkiej Izby TSUE z dnia 22 czerwca 2021 r., C-439/19).

Tym samym, ustawodawca w sposób nieproporcjonalny ograniczył prawo do prywatności osób wykonujących zawód medyczny, przewidując zbyt szeroki zakres ujawnionych w rejestrze publicznym informacji o tych osobach, jako osobach wykonujących zawód zaufania publicznego.

Mając powyższe zastrzeżenia na uwadze, działając na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2023 r., poz. 1058), zwracam się do Pani Minister o ustosunkowanie się do przedstawionych uwag dotyczących zasad przetwarzania danych osobowych w Centralnym Rejestrze Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego, określonych w ustawie o niektórych zawodach medycznych.

---

⁵ W tym miejscu, tytułem przykładu, należy wskazać, że zakres udostępnianych informacji w innych jawnych rejestrach publicznych osób wykonujących zawody medyczne, jest ograniczony np. w Krajowym Rejestrze Fizjoterapeutów – do informacji dotyczących imienia i nazwiska, stopnia naukowego i tytułu naukowego oraz nazwy pracodawcy (art. 30 ust. 2 ustawy o zawodzie fizjoterapeuty); w rejestrze diagnostów laboratoryjnych – do informacji dotyczących imienia, nazwiska, nr dokumentu potwierdzającego prawo do wykonywania zawodu, specjalizacji, wykonywania zawodu (miejsce, data rozpoczęcia i zakończenia zatrudnienia, stanowisko, prowadzenie indywidualnej praktyki lub grupowej praktyki diagnostów, nr wpisu do podmiotów wykonujących działalność leczniczą, skreślenia z rejestru; art. 68 ust. 4 ustawy o medycynie laboratoryjnej).

Ponadto proszę o rozważenie podjęcia działań mających na celu przeprowadzenia niezbędnych zmian legislacyjnych w celu dostosowania opisanego stanu prawnego do standardów wynikających z Konstytucji RP.

Załącznik 1

Z poważaniem

Marcin Wiącek

Rzecznik Praw Obywatelskich

/-wydano i podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Szanowny Pan
Mirosław Wróblewski,
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych
ePUAP

Szanowny Pan
Krzysztof Gawkowski
Wicepremier
Minister Cyfryzacji
ePUAP